

32000L0069

2000.12.13.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 313/12

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2000/69/EK IRÁNYELVE
(2000. november 16.)
a környezeti levegőben található benzolra és szén-monoxidra vonatkozó határértékekről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Közösség környezetvédelemről és a fenntartható fejlődésről szóló politikai cselekvési programja (az ötödik környezetvédelmi cselekvési program) ⁽⁴⁾, amelyet felülvizsgálatát követően a 2179/98/EK európai parlamenti és tanácsi határozat egészített ki ⁽⁵⁾, a Szerződés 174. cikkében foglalt elvek értelmében a légszennyező anyagokra vonatkozó jogszabályok módosítását irányozza elő. Ez a program a levegő minőségét illetően hosszú távú célkitűzések megfogalmazását ajánlja. A Szerződés 174. cikke megköveteli, hogy az emberi egészséggel és a környezet védelmével kapcsolatosan az elővigyázatosság elvét alkalmazzák.
- (2) A Szerződés 152. cikke úgy rendelkezik, hogy az egészségvédelmi intézkedések a Közösség más politikáinak szerves részét képezik. A Szerződés 3. cikke (1) bekezdése p) pontjának rendelkezése szerint a Közösség tevékenységének többek között a magas szintű egészségvédelem eléréséhez is hozzá kell járulnia.
- (3) A környezeti levegő minőségének vizsgálatáról és ellenőrzéséről szóló, 1996. szeptember 27-i 96/62/EK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ 4. cikkének (5) bekezdése szerint, a Tanács elfogadja az e cikk (1) bekezdésben foglalt jogszabályokat, valamint a (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

- (4) A 96/62/EK irányelv cselekvési terv kidolgozását írja elő azokra az övezetekre, amelyekben belül a környezeti levegőben a szennyező anyagok koncentrációja a határértéket meghaladja, továbbá bármely, ideiglenesen megállapított túréhatárértéket meghalad azzal a céllal, hogy meghatározott időpontokra elérhessék az előírt határértékek betartását.
- (5) A 96/62/EK irányelv úgy rendelkezik, hogy a számszerűsített határértékeket az adott területen tevékenykedő nemzetközi tudományos csoportok által végzett munka eredménye alapján kell megállapítani. A Bizottságnak figyelembe kell vennie a szóban forgó járványtani és környezetvédelmi szakterületek legfrissebb tudományos kutatási adatait, valamint a mérés technika legutóbbi fejleményeit, amikor felülvizsgálja a határértékeken alapuló elemeket.
- (6) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁷⁾ összhangban kell meghozni.
- (7) A tudományos és műszaki haladáshoz való alkalmazkodás érdekében szükségessé vált módosítások vagy csak a benzol és szén-monoxid koncentrációjának vizsgálatával kapcsolatos feltételekre és technikákra, vagy pedig a Bizottságnak történő adatszolgáltatásra vonatkozó részletes követelményekre vonatkozhatnak, és sem közvetve, sem közvetlenül nem lehet határértéket módosító hatásuk.
- (8) Az ezen irányelvben meghatározott határértékek minimális követelmények; a Szerződés 176. cikke értelmében a tagállamok ennél szigorúbb védintézkedéseket is fenntarthatnak, illetve bevezethetnek, különösen a különlegesen kiszolgáltatott népességcsoportok, mint például gyerekek, illetve a kórházi betegek egészségének védelme érdekében. A tagállamok előírhatják, hogy a határértékeket már ezen irányelvben szabályozott időpont előtt el kell érni.
- (9) A benzol genotoxikus rákkeltő hatású anyag az emberre, ezért nincs olyan meghatározható alsó küszöbérték, amely alatt az emberi egészségre ne lenne veszélyes.
- (10) Mindazonáltal amikor az ezen irányelvben foglaltak szerint megállapított benzol-határértékek elérése a helyszínen jellemző eloszlási viszonyok vagy pedig a releváns időjárási viszonyok miatt nehézségekbe ütközik, és ha az intézkedések alkalmazása komoly társadalmi, gazdasági problémákhoz vezetne, a tagállamok kérhetik a Bizottságtól a határidő meghatározott feltételekkel történő egyszeri, határozott idejű meghosszabbítását.
- (11) Az ezen irányelv 2004. decemberi felülvizsgálatának megkönnyítése érdekében, a Bizottság és a tagállamok megfontolhatják a benzol és szén-monoxid hatásaira vonatkozó kutatás támogatását, a zárt térben és a külső levegőn történő légszennyezést egyaránt figyelembe véve.

⁽¹⁾ HL C 53., 1999.2.24., 8. o.

⁽²⁾ HL C 138., 1999.5.18., 42. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1999. december 2-i véleménye (HL C 194., 2000.7.11., 56. o.), a Tanács 2000. április 10-i közös állásponjtja (HL C 195., 2000.7.11., 1. o.) és az Európai Parlament 2000. július 6-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2000. október 24-i határozata.

⁽⁴⁾ HL C 138., 1993.5.17., 5. o.

⁽⁵⁾ HL L 275., 1998.10.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 296., 1996.11.21., 55. o.

⁽⁷⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- (12) Mivel a Közösség egész területén egymással összehasonlítható adatok gyűjtése a cél, a pontos és szabványos mérés-technika, valamint a mérőállomások elhelyezésére vonatkozó egységes követelmények fontos elemek a környezeti levegő minőségének vizsgálatában.
- (13) A benzol és szén-monoxid koncentrációjára vonatkozó információt rendszeres jelentések megalapozása céljából a Bizottsághoz kell továbbítani.
- (14) A benzolnak és szén-monoxidnak a környezeti levegőben lévő koncentrációjára vonatkozó naprakész információt a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhetővé kell tenni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célkitűzések

Ezen irányelv célja, hogy:

- a környezeti levegőben lévő benzol- és szénmonoxid-koncentrációra határértékeket határozzon meg abból a célból, hogy az emberi egészségre, illetve a környezet egészére gyakorolt káros hatásuk elkerülhető, megelőzhető vagy csökkenthető legyen;
- értékelje a környezeti levegőben lévő benzol és szén-monoxid koncentrációját azonos módszerekkel, illetve feltételek mellett;
- a benzol és a szén-monoxid környezeti levegőben lévő koncentrációjára vonatkozóan megfelelő információkat szerezzen, továbbá hogy biztosítsa a nyilvánosság számára a hozzáférést azokhoz;
- ahol a környezeti levegő minősége jó, ott a környezeti levegő minőségét megtartsa, a többi esetben pedig javítsa a benzol és szén-monoxid tekintetében.

2. cikk

Fogalm meghatározás

A 96/62/EK irányelv 2. cikkében található meghatározásokat kell alkalmazni.

Ezen irányelv alkalmazásában:

- „a felső vizsgálati küszöbérték”: olyan, a III. mellékletben meghatározott szint, amely alatt a mérési és modellezési technikák kombinációjával a 96/62/EK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban lehet meghatározni a környezeti levegő minőségét;
- „az alsó vizsgálati küszöbérték”: olyan, a III. mellékletben meghatározott szint, amely alatt egyedül modellezési vagy objektív becslési technikákkal lehet a környezeti levegő minőségét a 96/62/EK irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével összhangban meghatározni;
- „helyhez kötött mérés”: amit a 96/62/EK irányelv 6. cikkének (5) bekezdésével összhangban végeztek el.

3. cikk

Benzol

- (1) A tagállamok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy a benzolnak a környezeti

levegőben az 5. cikknek megfelelően mért koncentrációja az I. mellékletben meghatározott határidőre ne lépje túl az ott meghatározott határértéket.

Az I. mellékletben meghatározott tűrészatár a 96/62/EK irányelv 8. cikkének megfelelően kell alkalmazni.

(2) Abban az esetben, ha az I. mellékletben meghatározott határérték elérése a helyszínrre jellemző terjedési tulajdonságok vagy a fennálló időjárási viszonyok, például igen kis szélsősebesség és/vagy párolgáshoz vezető feltételek következtében nehézségbe ütközik, valamint ha az intézkedések alkalmazása komoly társadalmi-gazdasági problémákat okozna, a tagállamok kérhetik a Bizottságtól a határidő korlátozott idejű meghosszabbítását. A Bizottság, a 96/62/EK irányelv 12. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően és az ezen irányelv 8. cikkének (3) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül egyszeri, legfeljebb öt évre terjedő meghosszabbítást engedélyezhet abban az esetben, ha az illető tagállam:

- kijelöli a szóban forgó övezeteket és/vagy agglomerációkat,
- kellően megindokolja a meghosszabbított határidő szükségességét,
- igazolja, hogy minden elvárható intézkedést megtettek a szóban forgó szennyezőanyagok koncentrációjának csökkentése, valamint annak érdekében, hogy a terület nagysága, amelyen a határérték-túllépésre sor került, a lehető legkisebb legyen, és
- felvázolja azokat a jövőbeni fejlesztéseket, amelyek a 96/62/EK irányelv 8. cikk (3) bekezdésével összhangban megtett intézkedésekkel kapcsolatosan várhatók.

A benzolra vonatkozó határérték nagysága azonban az ilyen módon meghosszabbított határidő alatt sem haladhatja meg a 10 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ -t.

4. cikk

Szén-monoxid

A tagállamok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy a szén-monoxidnak a környezeti levegőben az 5. cikknek megfelelően mért koncentrációja a II. mellékletben meghatározott határidőre ne lépje túl az ott meghatározott határértéket.

A II. mellékletben meghatározott tűrészatár a 96/62/EK irányelv 8. cikkének megfelelően érvényes.

5. cikk

A koncentráció vizsgálata

(1) A benzol és szén-monoxid felső és alsó vizsgálati küszöbértéke az ezen irányelv III. mellékletének I. pontjában megadott érték.

A 96/62/EK irányelv 6. cikkének alkalmazásában minden övezet és agglomeráció besorolását legalább öt évente ezen irányelv III. mellékletének II. szakaszában megállapított eljárásnak megfelelően felül kell vizsgálni. A besorolást korábban kell felülvizsgálni, ha jelentős változás következik be azon tevékenységekben, amelyek befolyásolják a benzol és szén-monoxid környezeti levegőben mért koncentrációját.

(2) A benzol és szén-monoxid környezeti levegőben található koncentrációját célzó mérések mintavételi pontjainak meghatározására érvényes feltételeket a IV. mellékletben szereplő felsorolás tartalmazza. Az egyes szennyezőanyagok koncentrációjának állandó helyen történő mérésére szolgáló mintavételi pontok minimális száma az V. mellékletben szerepel, ha a helyhez kötött mérés az egyetlen adatforrás, minden övezetben, illetve agglomerációban a mérési követelményeknek megfelelő mérőhelyet kell felállítani.

(3) Abban a övezetben, illetve agglomerációban, amelyben a helyhez kötött mérésekből származó információt más forrásokból származó információ is kiegészíti, mint amilyen az emissziókataszter vagy az indikatív jellegű mérési módszerek, esetleg levegőminőségi modellek, a telepítendő helyhez kötött mérőállomások számának és az egyéb technikák térbeli felbontásának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy a légszennyező anyagok koncentrációját a IV. melléklet I. pontja és a VI. melléklet I. szakasza szerint lehessen meghatározni.

(4) Az olyan övezetek és agglomerációk esetében, ahol nem kötelező méréseket végezni, modellezési vagy objektív értékelési technikák használhatók.

(5) A benzol és szén-monoxid mintavételére és elemzésére vonatkozó referencia-módszerek a VII. melléklet I. és II. pontjában található. A VII. melléklet III. szakasza a levegőminőség modellezésére vonatkozó referencia-módszereket sorolja fel, amennyiben ilyen technikák elérhetők.

(6) A tagállamok az ezen irányelv 10. cikkében megadott időpontig tájékoztatják a Bizottságot a levegő minőségének a 96/62/EK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint végzett előzetes felmérésére használt vizsgálati módszerekről.

(7) Bármely módosítást, amely e cikkben, valamint a III–VII. mellékletben foglalt rendelkezéseknek a tudományos és technikai haladásban bekövetkezett előrelépéshez való igazítását célozza, a 6. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elvégezni, ugyanakkor mindez nem jelentheti a határértékek közvetlen vagy közvetett változtatását.

6. cikk

Bizottság

(1) A Bizottság munkáját a 96/62/EK irányelv 12. cikk (2) bekezdésében említett bizottság (a továbbiakban bizottság) segíti.

(2) Amikor erre a bekezdésre hivatkoznak, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel a határozat 8. cikkében előírt rendelkezésekre.

Ezen irányelv az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszakot három hónapban határozza meg.

(3) A bizottság állapítja meg saját eljárási szabályzatát.

7. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a benzol és a szén-monoxid környezeti levegőben lévő koncentrációjával

kapcsolatos naprakész információk a nyilvánosság és a megfelelő intézmények, például környezetvédelmi, fogyasztóvédelmi, a társadalom kiszolgáltatott csoportjai képviselőit ellátó szervezetek és egyéb illetékes egészségvédő testületek számára a tömegtájékoztatás, sajtó, tájékoztató hirdetések vagy számítógépes hálózati szolgáltatások, teletext, telefonos ügyfélszolgálat, illetve telefax formájában rendszeresen rendelkezésre álljanak.

A benzol a környezeti levegőben található koncentrációjával kapcsolatos információkat az utolsó 12 hónap átlagértékének formájában legalább háromhavonta kell frissíteni, ha pedig ez gyakorlatban megvalósítható, havonta. A szén-monoxidnak a környezeti levegőben található koncentrációját, mint a nyolc órás mozgóátlag maximum értéke legalább naponta kell frissíteni, abban az esetben pedig, ahol ez gyakorlati szempontból lehetséges, óránként.

A második albekezdésben említett információk minimálisan az I. és II. mellékletben meghatározott átlagolási időszakban a határértékek bármilyen túllépését jelezniük kell. Tartalmazniuk kell továbbá egy rövid értékelést a határértékre vonatkozóan, valamint megfelelő információt az egészségügyi hatásokról.

(2) A tagállamoknak a 96/62/EK irányelv 8. cikk (3) bekezdésében előírt nyilvános terveket vagy programokat az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetek számára is hozzáférhetővé kell tenni. Ide tartozik az ezen irányelv VI. mellékletének II. pontjában előírt dokumentáció is.

(3) A nyilvánosság, valamint az (1) és (2) bekezdésben felsorolt szervezetek rendelkezésére bocsátott információk világosnak, érthetőnek és könnyen hozzáférhetőnek kell lennie.

8. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2004. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ezen irányelv alkalmazása során nyert tapasztalatokról, különös tekintettel az emberi egészségre gyakorolt hatásokra vonatkozó legfrissebb tudományos kutatási eredményekre, külön figyelmet szentelve a kiszolgáltatott népcsoportokra, a benzolnak és a szén-monoxidnak kitett ökoszisztémákra, valamint a technológiai fejlődésre, ideértve a benzol- és szénmonoxid-koncentráció környezeti levegőben való mérésére vagy egyéb úton történő becslésére alkalmas módszerekkel kapcsolatosan elért haladást is.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek a benzollal és szén-monoxiddal kapcsolatosan figyelembe kell vennie:

- a jelenlegi levegőminőség 2010-es évig, illetve azután várható alakulását;
- az összes releváns forrásból származó szennyező kibocsátások további csökkentésének lehetőségét, figyelembe véve annak műszaki megvalósíthatóságát és költséghatékonyságát;
- a szennyezőanyagok, valamint a Közösség levegőminőségi és ezzel kapcsolatos egyéb célkitűzései elérésére alkalmas kombinált stratégiák közötti kapcsolatot;

d) a nagyközönség tájékoztatására, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcserével kapcsolatos jelenlegi és a jövőre vonatkozó követelményeket;

e) ezen irányelv alkalmazásnak tagállami tapasztalatait, ideértve különösen a IV. mellékletben meghatározott azon körülményeket, amelyek között a méréseket elvégezték.

(3) Az emberi egészség és a környezet védelmének magasabb szintű biztosítását szem előtt tartva az (1) bekezdésben említett jelentés mellé szükség szerint mellékelni kell az ezen irányelv módosítására tett javaslatokat, amelyekhez hozzátartozhat az I. mellékletben ismertetett benzolhatárértékek elérési határidejének további meghosszabbítása is, amely a 3. cikk (2) bekezdése értelmében engedélyezhető.

9. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért kiszabható bírságokat. A bírságok hatékonyak, arányosak és visszatartó hatásúak legyenek.

10. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy

az irányelvnek 2002. december 13-a előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell ezen irányelvre, vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni, a hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

12. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2000. november 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

N. FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

R. SCHWARTZENBERG

I. MELLÉKLET

BENZOLRA VONATKOZÓ HATÁRÉRTÉK

A határértéket $\mu\text{g}/\text{m}^3$ -ben kell megadni, és 293 K fok hőmérsékletre, valamint 101, 3 kPa nyomásra vonatkoztatni.

	Átlagolási időszak	Határérték	Tűréshatár	A határérték elérésének határideje
Az emberi egészség védelmére meghatározott határérték	Naptári év	$5 \mu\text{g}/\text{m}^3$	2000. december 31-én $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (100 %), ezt kell 2006. január 1-jén és minden azt követő 12 hónap után $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ értékkel csökkenteni, hogy 2010. január 1-jére a 0 %-ot érje el	2010. január 1. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Kivéve azokat az övezeteket és agglomerációkat, amelyekre a 3. cikk (2) bekezdése szerint korlátozott idejű határidő-meghosszabbítást fogadtak el.

II. MELLÉKLET

SZÉN-MONOXIDRA VONATKOZÓ HATÁRÉRTÉK

A határértéket mg/m^3 -ben kell megadni. A térfogatot 293 K fok hőmérsékletre, valamint 101,3 kPa nyomásra kell vonatkoztatni.

	Átlagolási időszak	Határérték	Tűrőhatár	A határérték elérésének határideje
Az emberi egészség védelmére meghatározott határérték	A napi nyolcórás középérték maximuma.	$10 \text{ mg}/\text{m}^3$	December 13-án $6 \text{ mg}/\text{m}^3$, ezt kell 2003. január 1-jén és minden azt követő 12 hónap után $2 \text{ mg}/\text{m}^3$ értékkel csökkenteni, hogy 2005. január 1-jére a 0 %-ot elérje	2005. január 1.

A nyolcórás napi középérték maximumát úgy kell kiválasztani, hogy az óránkénti adatokból számított és minden órában frissített, nyolcórás mozgó átlagokat vesszük figyelembe. Minden így számított nyolcórás átlag arra a napra vonatkozik, amelyen végződik, vagyis minden napnál az arra a napra eső első számítási időszak az előző nap 17:00 órájától az adott nap 1:00 órájáig terjedő időszak lesz, az utolsó számítási időszak pedig az adott napon a 16:00 és 24:00 óra közötti időszak.

III. MELLÉKLET

EGY ÖVEZETBEN VAGY AGGLOMERÁCIÓBAN A BENZOL ÉS A SZÉN-MONOXID KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN LÉVŐ KONCENTRÁCIÓJÁNAK VIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK**I. Alsó és felső vizsgálati küszöbérték**

Az alábbi alsó és felső vizsgálati küszöbértékek érvényesek:

a) Benzol

	Éves átlag
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (3,5 µg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 40 %-a (2 µg/m ³)

b) Szén-monoxid

	Nyolcórás átlag
Felső vizsgálati küszöbérték	a határérték 70 %-a (7 mg/m ³)
Alsó vizsgálati küszöbérték	a határérték 50 %-a (5 mg/m ³)

II. A felső és alsó értékelési küszöbérték túllépésének meghatározása

A felső és alsó vizsgálati küszöbérték túllépését az előző öt év alatt mért koncentráció alapján kell meghatározni, amennyiben elegendő adat áll rendelkezésre. A vizsgálati küszöbértéket akkor kell túlléptnek tekinteni, ha az előző öt évből legalább három külön évben azt túllépték.

Amennyiben ötnél kevesebb év adata áll csak rendelkezésre, a tagállamok a felső és alsó vizsgálati küszöbérték túllépésének meghatározására kombinálhatják az év rövidebb időszakaira vonatkozó, illetve a nagy valószínűséggel legjobban terhelt helyekre kiterjedő, rövid időtartamú mérési kampányok eredményeit az emissziókataszterben található információkkal és a modellezésből szerzett adatok eredményeivel.

IV. MELLÉKLET

A BENZOL ÉS A SZÉN-MONOXID KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN TALÁLHATÓ KONCENTRÁCIÓJÁNAK MÉRÉSÉRE ALKALMAS MINTAVÉTELI PONTOK HELYÉNEK MEGHATÁROZÁSA

A helyhez kötött mérésnél a következő szempontokat kell figyelembe venni.

I. Nagyléptékű elhelyezés

Az emberi egészség védelmének érdekében kialakított mintavételem pontokat az alábbi módon kell elhelyezni:

- i. a övezetekben és agglomerációkon belül olyan területekről szolgáltatassanak adatokat, ahol a lakosság közvetlenül vagy közvetve a várhatóan legnagyobb légszennyezettségnek lehet kitéve és a nagy légszennyezettség tartóssága jelentős a határérték(ek) vonatkozó időtartamához képest;
- ii. az övezeteken és agglomerációkon belüli olyan egyéb területek légszennyezettségéről szolgáltatassanak adatokat, amelyek jellemzőek az átlagos népesség expozíciója szempontjából.

A mintavételem pontokat általában úgy kell elhelyezni, hogy a közvetlen környezetükben található túlságosan szűk helyi környezeti viszonyok mérését elkerüljék. Irányvonalként azt kell figyelembe venni, hogy egy mintavételem pontnak a körülötte elhelyezkedő legalább 200 m²-es területre nézve kell reprezentatív módon elhelyezkednie a közlekedési helyszínek esetében, városi háttér esetén pedig több négyzetkilométeres területre nézve kell reprezentatívnak lennie.

A mintavételem pontoknak, ahol csak lehetséges, a nem közvetlen közelükben lévő hasonló helyekre nézve is reprezentatívnak kell lenniük.

Figyelembe kell venni a mintavételem pontok elhelyezésének szükségességét olyan szigeteken is, ahol arra az emberi egészség védelme érdekében merül fel ilyen igény.

II. Kisléptékű elhelyezés

Amennyire az a gyakorlatban alkalmazható, a következő szempontokat kell követni:

- a mintavevő szonda bemeneti nyílása körül a légáramlásnak zavartalannak kell lennie, nem lehet olyan akadály, amely a levegő áramlását gátolja a mintavevő készülék közelében (rendes esetben ez azt jelenti, hogy néhány méterre az épületektől, erkélyektől, fáktól és egyéb akadályoktól, valamint legalább fél méterre a legközelebbi épülettől olyan mintavételem pontok esetében, amelyek házsorok mentén mérik a levegő minőségét),
- a mintavételem pontokat általában a földfelszíntől számított 1,5 m-es (belégzési magasság) és 4 m-es magasság között kell elhelyezni. Ennél magasabban történő elhelyezésre (8 m-es magasságig) is szükség lehet bizonyos körülmények között. A magasabb ponton való elhelyezés akkor is helyénvaló lehet, ha az állomásnak nagyobb területre nézve kell reprezentatívnak lennie,
- a mintavevő szonda bemenete nem lehet a szennyezési források közvetlen közelében, nehogy a kibocsátásokat közvetlenül érzékelje, még azelőtt, hogy azok a környezeti levegővel elkeveredtek volna;
- a mintavevő kimeneti nyílását úgy kell elhelyezni, hogy elkerüljék a kibocsátott levegőminta visszaáramlását a mintavevő bemenő nyílásába,
- mintavevők elhelyezése közlekedési helyszíneken:
 - az ilyen jellegű mintavételem pontokat minden szennyező anyag esetében legalább 25 méter távolságra kell a nagyobb közlekedési csomópontok szélétől és legalább 4 méterre a legközelebbi forgalmi sáv közepétől helyezni,
 - szén-monoxid esetében a bemeneti nyílás nem lehet 5 méternél messzebb a járdaszegélytől,
 - benzol esetében a bemeneti nyílásokat úgy kell elhelyezni, hogy a házsor közelében lévő levegő minőségét tekintve legyen reprezentatív.

Az alábbi tényezőket lehet még figyelembe venni:

- zavaró források,
- biztonság,
- hozzáférhetőség,
- elektromos áram és telekommunikációs kapcsolat elérhetősége,
- a mintavételem hely környezetéhez viszonyított láthatósága,
- a lakosság és az üzemeltető biztonsága,
- az egyéb szennyezőanyagok mintavételem pontjaival összehangolt telepítés,
- tervezési követelmények.

III. A helyszín kiválasztásának dokumentálása és felülvizsgálata

A helyszín-kiválasztási eljárások teljes körű dokumentálását még a besorolási szakaszban el kell végezni - olyan módszerek segítségével, mint a környező terület iránytűvel tájolt fényképe és a hozzá tartozó részletes térkép. Annak biztosítására, hogy a kiválasztás kritériumai az idő múlásával is érvényesek maradjanak, a helyszíneket rendszeres időközönként felül kell vizsgálni, a dokumentációt pedig meg kell újítani.

V. MELLÉKLET

**A BENZOL ÉS A SZÉN-MONOXID KÖRNYEZETI LEVEGŐBEN TALÁLHATÓ KONCENTRÁCIÓJÁNAK
HELYHEZ KÖTÖTT MÉRÉSÉT VÉGZŐ MINTAVÉTELI PONTOK SZÁMÁNAK MEGHATÁROZÁSÁVAL
KAPCSOLATOS KRITÉRIUMOK**

Az emberi egészség védelme érdekében a határértékek betartásának ellenőrzésére végzett helyhez kötött mérések mintavételi pontjainak legkisebb megengedett száma olyan övezetekben és agglomerációkban, ahol a helyhez kötött mérés az egyetlen információforrás:

a) Diffúz szennyező források

A övezet vagy agglomeráció népessége (ezer)	Amennyiben a koncentráció meghaladja a felső vizsgálati küszöbér- téket ⁽¹⁾	Amennyiben a koncentráció a felső és az alsó vizsgálati küszöbérték között van
0–249	1	1
250–499	2	1
500–749	2	1
750–999	3	1
1 000–1 499	4	2
1 500–1 999	5	2
2 000–2 749	6	3
2 750–3 749	7	3
3 750–4 749	8	4
4 750–5 999	9	4
≥ 6 000	10	5

⁽¹⁾ Legalább egy városi és egy közlekedési helyszínen felállított állomás szerepeljen, feltéve, hogy ezzel nem növekszik meg a mintavételi pontok száma.

b) Pontforrások

A szennyezés mértékének a pontforrások közelében történő vizsgálatához a helyhez kötött mérésekre szánt mintavételi pontok számát a kibocsátó források sűrűségének, a környezeti levegő szennyezettsége valószínű eloszlásának és a lakosság lehetséges expozíciójának figyelembe vételével kell kiszámítani.

VI. MELLÉKLET

AZ ADATMINŐSÉGI ELŐÍRÁSOK ÉS A LEVEGŐMINŐSÉG-VIZSGÁLAT EREDMÉNYEINEK ÖSSZESÍTÉSE

I. Az adatok minőségére vonatkozó előírások

Az adatok minőségére vonatkozó előírások a vizsgálati módszerek megengedett bizonytalansági fokára, a legkisebb kötelező mérési időszakra és a mérések adatrögzítési határfokának alábbiakban megadott értékeire vonatkoznak és a minőségbiztosítási programokhoz útmutatóként szolgálnak.

	Benzol	Szén-monoxid
<i>helyhez kötött mérések ⁽¹⁾</i>		
Bizonytalanság	25 %	15 %
Minimálisan szükséges adatmennyiség	90 %	90 %
Minimális mérési időszak	35 % a városi háttér és közlekedési helyszíneken (az év egész terjedelmében elosztva, hogy kellően jellemezze a különféle időjárási és közlekedési viszonyokat) 90 % az ipari helyszíneken	
<i>Időszakos mérések</i>		
Bizonytalanság	30 %	25 %
Minimálisan szükséges adatmennyiség	90 %	90 %
Minimális mérési időszak	14 % (véletlenszerűen kiválasztott heti egy nap mérési időszak az év folyamán egyenletesen elosztva, vagy az év folyamán egyenletesen elosztott 8 hét)	14 % (véletlenszerűen kiválasztott heti egy nap mérési időszak az év folyamán egyenletesen elosztva, vagy az év folyamán egyenletesen elosztott 8 hét)
<i>Modellezés</i>		
Bizonytalanság:		
Nyolcórás átlag	–	50 %
Éves átlag	50 %	–
<i>Objektív becslés</i>		
Bizonytalanság	100 %	75 %

⁽¹⁾ A tagállamok véletlenszerű méréseket is alkalmazhatnak a benzol folyamatos mérése helyett, ha bizonyítani tudják a Bizottságnak, hogy a bizonytalansági tényező, ideértve a véletlenszerű mintavétel okozta bizonytalanságot is, megfelel a 25 %-os minőségvédelmi célkitűzésnek. A véletlenszerű mintavételeket az eredmények torzításának elkerülése érdekében egyenlően kell az év folyamán elosztani.

A vizsgálati módszerek bizonytalanságát (95 %-os konfidencia intervallummal) az ISO-útmutató a mérések bizonytalanságának megadásához (1993) vagy az ISO 5725:1994 számú szabvány, illetve ezzel egyenértékű egyéb szabvány elveivel összhangban kell értékelni. A fenti táblázatban a százalékos bizonytalansági érték egyedi mérésekre vonatkozik, a célértékek és a hosszú távú célkitűzések számítására alkalmazott időszak átlagában, a 95 %-os megbízhatósági intervallumban. A helyhez kötött mérések bizonytalanságát úgy kell értelmezni, hogy az az adott küszöbértékhez használt koncentráció-tartományban alkalmazandó. Addig az időpontig, amíg a részletes vizsgálati protokollal ellátott CEN (Európai Szabványügyi Bizottság) szabványok teljes körű elfogadására sor nem kerül, a Bizottság ennek az irányelvnek a foganatosítását megelőzően egy, a CEN által kidolgozott használati útmutatót ad ki.

A modellezés és objektív becslés bizonytalanságát a mért és számított koncentrációs szinttől való legnagyobb eltérés formájában kell meghatározni a határértékre vonatkozó időszakon belül, figyelmen kívül hagyva az események időzítését.

A minimális adatrögzítési követelmény és kötelező mérési időszak nem tartalmazza a rendszeres kalibrálás vagy a műszerek rendes karbantartása következtében előálló adatvesztést.

II. A levegőminőségi vizsgálatok eredménye

Azokban az övezetekben vagy agglomerációkban, amelyekben a mérésen kívül egyéb vizsgálati módszert is alkalmaznak a mérésből származó információ kiegészítésére, vagy ahol ezek az egyéb módszerek képviselik a levegőminőség vizsgálatának egyedüli módját, az alábbi információt kell az értékelésnek tartalmaznia:

- a vizsgálati módszer leírása,
- az előírttól eltérő, egyedi módszer alkalmazásakor a referenciák megadása,
- az adatok és információk forrása,
- az eredmények leírását, ideértve a bizonytalansági tényezőket és különösen annak a területnek a kiterjedését, vagy adott esetben annak az útnak a hosszát a övezeten vagy agglomeráción belül, amelynek mentén a koncentráció meghaladja a határértéket, vagy a határérték és a túréhatár összegét, valamint annak a területnek a határait, amelyen belül a koncentráció túllépi a felső vagy az alsó vizsgálati küszöbértéket,
- az emberi egészség védelmének érdekében meghatározott határértékek esetében annak a népességcsoportnak az ismertetését, amely a határérték feletti koncentráció hatásának ki van téve.

Ahol lehetséges, a tagállamoknak össze kell állítaniuk egy olyan térképet, amelyen feltüntetik a koncentráció eloszlását az egyes övezeteken és agglomerációkon belül.

III. Szabványosítás

A benzol és a szén-monoxid mérési eredményeit 293 K hőmérsékletre és 101,3 kPa nyomásra kell vonatkoztatni.

VII. MELLÉKLET

A BENZOL ÉS A SZÉN-MONOXID KONCENTRÁCIÓJÁNAK VIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ REFERENCIA-MÓDSZEREK**I. A benzol mintavételének és elemzésének referencia-módszere**

A benzol mérésére alkalmazott referencia-módszer az aktív szénnel töltött mintavevő csővel történő mintavétel, amelyet a jelenleg a CEN által szabványosítás alatt álló gázkromatográfiás meghatározás követ. A CEN szabványosított eljárása hiányában a tagállamok számára megengedhető az ugyanezen a mérési módszeren alapuló, nemzeti szabvány által előírt módszerek alkalmazása is.

Egy tagállam bármely egyéb módszert is alkalmazhat, amennyiben bizonyítani tudja, hogy az azzal kapott eredmények egyenértékűek a fent említett módszerrel kapott eredményekkel.

II. A szén-monoxid mintavételének és elemzésének referencia-módszere

A szén-monoxid mérésére alkalmazott referencia-módszer a nem diszperzív infravörös spektrofotometrikus módszer (NDIR), amelyet a CEN jelenleg szabványosít. Szabványos CEN-módszer hiányában a tagállamok számára megengedhető az ugyanezen a mérési módszeren alapuló, nemzeti szabvány által előírt módszerek alkalmazása is.

Egy tagállam bármely egyéb módszert is alkalmazhat, amennyiben bizonyítani tudja, hogy az azzal kapott eredmények egyenértékűek a fent említett módszerrel kapott eredményekkel.

III. Referencia-modellezési technikák

Jelenleg nincs referencia-modellezési technika meghatározva. Minden módosítást, amely a tudományos és technikai haladásban ezen a területen bekövetkezett előrelépéséhez való igazodást jelent, a 6. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően kell elvégezni.
